

- Đi sao đờ c!
- Đón nhà Phú xí, ríi chỏ vớ đi lỏ vớ anh Nam. Không có chỏ, chỏ ng vui.
- Đờ ríi. Em không chuỏn bỏ gỏ p ngỏỏ i yêu sao?

Mai cỏỏ i hỉ hỉ, nàng mỏc sỏn áo dài mỏi màu xanh nhỏt, điỏm cánh hoa vàng nhỏ rỏi rác trên tà, quỏng chiỏc manto đen. Tỏ khi có "bỏ", vỏn đờ ỏn mỏc trỏ nên cỏn thiỏt vỏi Mai, quỏn áo tuy lỏng xỏng giỏn đỏ, nhỏng tỏỏ mỏt. Nàng nghĩ: Dù sao nên "giỏ kỏ" mỏt tí, điỏn mỏt tí, xuỏ nh xoỏng quá coi cũng mỏt mỏt bỏ u cua. "Quen sỏ đỏ, lỏ sỏ áo quỏn" mà!

Mỏỏi đi lên, đi xuỏ ng, con đỏc mỏ tỏi, năm bỏ y lỏn, chỏ đỏn, ngỏng trông Nam kinh khỏ ng. Ruỏt nóng nhỏ lỏ a đỏt. Đỏỏ i ánh đèn vàng vỏt đỏ u phỏ, hàng cây tỏi mỏ, bỏi qủy cánh lá xỏe to nham nhỏm, thỏp thoỏng nhiỏ u bông hoa màu nghỏ, nhỏ y nỏu nỏ hỏt cánh trông vui mỏt, chúng nép mình đỏỏ i chân vách đá. Các mái nhà đỏỏ i thỏp, trên cao, chỏnh vỏnh bên sỏỏn đỏi thoai thoỏi, chỏ y dài xuỏ ng thung lũng âm u, có ánh đèn mỏ nhỏt chiỏ u ra, tỏ o thành nhiỏ u đỏm sáng bỏt đỏ ng, lỏ p sỏỏ ng mù dày bao bỏ c cỏ vỏm trỏi. Cuỏi sỏn sau trỏỏ ng kỏ thuỏt Lasan, bỏ khe nhỏ ỏn xuỏ ng phiỏ đỏỏ i, khe mỏỏ ng nỏỏ c chỏ y mỏt bên đỏỏ ng. Thỏ nh thoỏ ng vỏi hỏn đỏt, đá, lỏn trên khe cao rỏi xuỏ ng. Mỏt tiỏ ng "bỏ m" khô khan to và lỏ nh lũng.

Mỏỏi đỏ ng lỏi, nhìn vỏ phía đỏ đỏm đỏm, hình nhỏ có tiỏ ng ai nói gì trong bóng tỏi, nỏi ánh đèn đỏỏ ng không đỏi tỏi. Ai nói gì vỏ y! Vỏng vỏ ng đỏu đỏy, tiỏ ng lao xao cỏỏ i nói ỏn ào, thoỏng chỏ c đỏn nhanh. Tỏp nam nỏ tỏp nỏ p ra phỏ đỏm. Đi đỏ lỏ. Coi vỏ y nàng nhỏc gan ghỏ! Có cái gì khiỏn Mỏỏi nhìn ra đỏu đỏi lỏ Yersin? Năm ba cây anh đỏo hoa nỏ rỏ cài cánh hoa mong manh, ỏ o lỏ, trên cỏnh trỏ trỏi lá. Đỏi thông rỏ rào trỏ chuyỏn đỏỏ i thung lũng, khu đỏt nhà ông Nguyỏn Đỏ rỏ ng mỏnh mỏng, thì có gì đỏỏ nàng phỏi đỏm đỏm nhìn vỏ hỏỏ ng đỏ, lỏng thỏp thỏ m bỏn chỏn ỏu lo quá đỏi?

Chiỏc taxi ngỏ ng lỏi ỏ đỏu đỏc; Nam bỏỏ c xuỏ ng, chàng mắ c bỏ veston mùa đỏng màu đen, cỏ vỏt mỏ u nỏu non ỏm kín cỏ áo sỏ mi vàng nhỏt, áo pardessus màu kem vỏt trên vai nhỏ khách lỏ hành ngày xỏ a mỏi gỏ p, Nam mang đỏi giỏy da thỏi trang củng màu vỏi bỏ veste. Mỏỏi cỏỏ i rỏ ng rỏ, rỏ o bỏỏ c vỏ phía Nam. Đỏỏ i cỏt đỏn đỏỏ ng khi Nam nhìn thỏ y Mỏỏi, anh ỏu yỏ m trao nàng nỏ cỏỏ i tỏỏ i thỏ m, Nam nhỏn tình em yêu bỏ ng cách chàng tìm bàn tay Mỏỏi trong bóng tỏi, ánh mỏt tha thiỏt nỏ ng nỏn hỏn. Nam nỏ m tay Mỏỏi đi xuỏ ng đỏc. Nàng lỏu lo:
- Sao anh không vỏt thỏ, báo tin trỏỏ c. Em đi đỏn?

Nam im lặng ngắm đĩa Mâm xôi quyên album, hộp bánh, quyên "Trau Dúi Ý Chí" của Claude Maillard, một hộp nhỏ nhỏ bao giấy kính vàng, cọt nọt hộp ng (quà gia đình các anh chị, các cháu, thì Nam đã đem đến hộp chị u).

- Anh lên đây hộp nào vậy. Nam?

Chàng siết chặt tay nàng, khẽ thò dài, Nam không nói: Múc cho Mâm xôi riu rít hộp chuyên, anh chị cọt cọt siết chặt tay Mâm xôi im lặng. Đứng lúi cúi ánh đèn, nàng giết tay ra khỏi tay Nam, ngẩng lên, hộp:

- Giỏi em à, hộp anh?

- Mâm xôi đi đâu, sáng sớm đến tìm tôi mua vậy em?

- À, em đi xuống Cầu Đốt với mua nhớt bán, làm chuyên tào lao, ngu ngốc. Anh lên đây, em rút mua ng, anh à.

- Bị t có "hộp", thì anh hộp thềm lên lúi cúi Sài Gòn lên Đà Lạt để Noel đến tiên của chúng mình đâu. Mâm xôi có vài chàng trồng cây si, cây m. Thì... nhớt gì đến anh, mà mua vui hé. Các bán ấy đã chị em suốt buổi chị u đó.

- Tôi hộp quý mua của nhà. Chạy riêng ai. Không vì ai, anh chị!

- Chị a chị c à. Hai ngọt tôi tiếp tục đi xuống con dốc nhà:

- Anh thớt Nghi "là bà con xa xa" của em đã đến đây.

- . . .

- Bà a! không bà con sao? Vậy không lúi... hộp là "bán yêu" của chị H c?

- Mua mai gì ác thớt? Em yêu anh nhiếu mà.

Cơm đến ng trọt câu nói bớt ng, Nam nhớt tình em yêu bớt ng cách chàng tìm bàn tay Mâm xôi trong bóng tối, ánh mặt trời thớt nọt ng nần hộp n. Nam không nọt trêu chị c nàng, sớm Mâm xôi hộp n đến, thì mua vui. Hộp buông tay nhau khi đến ng trên thớt m. Chàng, Mâm xôi, cùng các cháu đi lúi đêm Noel. Hộp đi trong lòng phố giá băng buốt lúi nh, mang trong lòng niềm hoan yêu đến, vui với hộp nh phúc, bình an, tuyết với nhớt. Thớt nh thớt ng gió thớt qua mát rớt rớt, để làm cho da ngọt chị con gái xớt lúi nh càng thêm thớt m hộp ng. Noel khai sinh tuốt xuân hộp ng phố chị rót mua vàng thớt thỉnh không xuống: lòng phố nọt hoa mùa đông trên đến nh đến mù mua thớt ng muốt và trong cánh đến ng thớt ng yêu của Nam và Mâm xôi.

Một Noel tuyết với ngọt ngào ngậy ngọt, để y hộp ng với tình yêu miếu núi. Tôi ng hộp chuông dài ngân nga giết a đến nh đến, qua các sớt n đến c, các khe thung tiết ng chuông mua vui réo giết, hoan hộp reo vang cùng thớt nhân đón chào ngày Chúa giáng trớt n. Có hai vì sao sáng nhớt thân ái quết giết bên nhau trò chuyên trên bán Ngân Hà. Vành trăng khuyết lúi lúi ng, nhớt chị c thuyết n con trôi

giữa các tầng mây. Noel là một lễ Giáng Sinh tuy rất diu, nhưng phúc nhứt của đời cô gái mới sáu tuổi là chòm sao. Và, có lẽ là một Noel thật đẹp, thú vị nhất của một chàng trai mới chín tuổi. Lòng Nam và Mẹ tôi xôn xao đầy đong, hoan vui không thể tả. Tay trong tay tình nồng trong một biển trao đổi, đôi mái đầu xanh chòm sao, cùng dờn bước bên nhau quanh khu trường học.

Các cháu vào hội trường xem học sinh trường trình diễn văn nghệ. Trích lãm tranh ảnh. Bích báo. Tuần san. Máng chữ. Hai anh chị ngoài bằng ghế đá, cảnh nhợt nhạt hoa trổ cửa nhà thờ Dòng, chàng lý trong túi áo veste ra hộp sơn mài nhũ, có sợi dây chuyền vàng 18k, một chiếc **N M**

Anh đeo sợi dây chuyền vào cổ Mẹ tôi, âu yếm nói:

- Kìa niếm dù bé nhỏ, vẫn có giá trị với hạnh phúc một đời. Ta cảm ơn Chúa cho chúng mình gặp nhau, yêu nhau.
- Đẹp phải.

Vuốt lên tóc buông dài trên vai Mẹ tôi:

- Mái tóc em dài, anh rất thích, đừng cắt ngắn nhé.
- Anh khen quá, em biết rồi, chờ tã.
- Ờ kìa! Ai khen em mà biết rồi. Mẹ cứ chờ a!
- À há. Chi mà dầy dọng rã a hè. Anh là khách lạ hành, dù đi t lạnh chim vẫn chĩa đầu. Rồi chôn phôi hoa đô hội cũ sẽ gọi anh quay về thôi. Có gì mà không biết rồi em chờ.
- Phôi hoa hoàng đã gãy cánh trên đôi vai này rồi.

Vẫn trên vai Mẹ tôi, Nam nói lời dịu ngọt, nâng niu lên tóc dài xoa bên má và đưa lên môi hôn. Mẹ tôi cảm nhận làn môi, đầu nghiêng hẳn lên vai chàng. Hội thơ Nam cảm nhận, phôi nhũ vào mái tóc Mẹ tôi như làn hội sẽ ngọt nhứt nhứt mà cảm áp. Ngón tay thơ sinh trường treo móm móm truy cập qua làn tóc mỏng xoa trên vai Mẹ tôi cảm giác ấm thơm, lâng lâng ngọt ngào để chi u. Nam biết, nếu anh cúi xuống đưa lên môi Mẹ tôi hôn đầu tiên, có thể nàng không phôi đời; Nam đưa mình trong hạnh phúc bất tận, ngây ngọt niềm vui dạt dào. Nam nâng niu, trân trọng mọi tình nên thơ, hôn nhiên như hít cánh trong đôi trái tim chân thật.

Tiếng chuông báo hiệu nửa đêm, ngân dài giữa vùng núi đời trùng điệp chập chùng. Bên sẽ ngọt mù trường xóa. Hai người đi nhau vào giấc đời xem rồi. Nam dâng cuộc đời, tình yêu này và trường lai cho Chúa Hải Đông gìn giữ. Nam về nhà chị Khánh ăn mừng rồi, không khí gia đình ấm cúng, thân mật. Ba giờ khuya, chàng thầy giáo Mẹ tôi đợi về nhà Tuần rồi cuộc đời trường Hoàng

Đi u. Chàng sẽ không bao giờ quên kỷ niệm vàng son mờ nhạt yêu nhau, không thể nào quên... dù mai đây thời gian trôi chảy mãi, đời mình trôi đi trong hai chúng ta xa cách, phai mờ đi. Cuộc tình yêu này vẫn sống mãi trong tim mình, trong từng khoảnh khắc đời mình.

Mình mình Nam đi trên lòng phố vắng, hồi lâu chàng còn nghe rõ tiếng gót giày cô đơn thong thả gõ lóc cóc lép lép trên mặt nhựa a dăm sống lưng mù, giống như Nam đang đi trên dòng thác vữa trắng thêm lớp men tĩnh. Sống lưng rời rạc trên cành, hát sống lưng mình tròn long lanh như ngọc nỉ đàng, sống lưng đung đưa ngả lá rung rinh dưới ánh trăng nhợt nhòa. Sống lưng phấp trên thân Nam tê buốt thốt da. Nam dùng ngón tay tìm trong túi quần gói Salem, hai lòng bàn tay khum khum che đậy mắt, đi u thu c gài lên môi. Nam ngửa mặt lên trời thì ngấm khói trần mình trong không trung quyện lên hồi sống lưng ngút ngàn bay bay. Nam cảm thấy đên đi u cô đơn lấp lánh đang choàng vô cái khuya buốt lạnh, giá băng, im ngớt đên ghé rên. Đàng ngả vòm khuya trời thành phố Đà Lạt trở tình càng hiu hắt hoang vu, khuya thăm thẳm, sống bển ăn sâu vào lòng du khách, khuya lạnh lùng vây bọc nhàn chìm Nam trong đăm mê ngút ngàn phong thổ. Ngàn đên xa Cao Nguyên Lâm Viên vẫn không thấy mình đi về thẳm mình, hồi u tình, tràn lan quyện rừ, trần ve nhàn ngả u ca hồn ng trở m d khúc đêm trở ng qua cung đàn đm say trần thổ :

*Có con nhớ dễ,
Tấu khúc bên tê.
Chiêu ngã bóng tà.
Tình ca nhớ quê.*

*

*Rung rinh ngấn lê.
Khúc đên dâu bên.
Trên mi ai thế?
Bên môi đên mê.*

*□

*Bao năm xa quê.
Bơ t sóng u mê.
Hồn ng xa thăm dăm.
Kết nối duyên thê.*

*□

*Khúc m`ng anh về...
Giọng c`i vui ghé!
Tít tít riu rít.
Trở n nghĩa phu thê...*

*□

*Sống lưng rời rạc mê.
Áp u tình êm.*

Bóng trắng vờn mây.

Lời xa a nhá' thêm...

*'

Duyên mình đã ve n.

Trên đời nh bình yên.

Hoàng Yến Nguyễn t câm:

Tình chung êm đêm...

tìnhhoàihương

(*) Thơ Nhặt Tuần